

Fahişeler ve Kahramanlar

31.07.2018

(Bu bir hikayedir; isimler, imalar, kurumlar hepsi kurgu, uydurmadır)

Bazı insanlar vardır bir gecede “**evrim**” geçirir, Kartal müdürüm, gibi.

15 Temmuz'dan beri bu şehrin artık anlatılmamış bin çeşit macerası vardır, Kartal müdürüm gibi.

Laf lafı açarken laflar nerelere gelir, Kartal müdürüm, bir gecede yaşanmış bin yıllık tarih gibi yorgun.

Gerçeğin büyük ressamı 15 Temmuz gecesi Kartal Müdürüm'ün portresini de boyadı.

Kartal müdürümün geçmiş elli yıllık fikirlerini inançlarını ahlakını kutsal görev aşkını vatansever kişiliğini bir gecede boka sokup çıkarttı.

Düşün düşün düşün, başka bir adam oldum, bu çarktan kurtulmanın imkanı yoktu, düşün düşün düşün, önce kendimi kurtarmalıyım, dedim. Artık ülkem için değil kendim için Allah'a yalvardım. Allah'ım bana bir şans ver, yaşadığım şu otuz yılı yok say, yeni bir sayfa aç.

O muhteşem geceyi birlikte yaşadık, otuz yıldır önümü kesenler rezillikleriyle çırılçıplak ortaya çıktı, o tek gece, dualarımın mucizesi, bin ömür yaşasam o gece yaşayıp gördüklerim kadar insanları, karakterleri, kahramanları, orospuları mahşer yeri gibi bu denli çırılçıplak görüp kendime gelemedim.

"BU GAZETECİLER İÇİNDE EN ŞANSLI BENİM, ÇÜNKÜ..."

Bugünlerde hangi gazeteci kim FETÖ'cü kim değil bilgi istese, elindeki şüpheli isimleri soruşturup doğrulamak için yola çıksa artık çoktan emekli Kartal Müdürüm'ü arar.

"Müdürüm şunu tanıyor musun, müdürüm, bunu tanıyor musun?"

"Öğleden sonra şöyle bir oturalım Kartal müdürüm, müsait misin, bir kaç soru var".

Bu gazeteciler içinde en şanslı benim çünkü Kartal Müdürüm'ü yirmi uzun yıldır çok iyi tanırım. İlk gençliğim matbaalarda geçti. İstanbul'un Babıalisi gibi Ankara'nın Rüzgarlı Sokak'ını çok iyi bilirim. Artık bu sokakta gazete binası kalmadı. Yerini çoktan banyo, mutfak, seramik satan mağazalar aldı, en çok da **"ankastre"**.

Rüzgarlı Sokak Ulus'tadır ve Gençlik Parkı'ndan Çankırı Caddesi'ne çıkan ince uzun bir bayır her gece sabaha kadar Ankara havalarının çaldığı çok çirkin görümlü barlar pavyonlar ve o kötü şöhretli otellere çıkar.

Ev dönüşü yorgun akşam vakti ağır iş yapan hamallar ameleler tellaklar ve geceye doğru Çubuk'un meşhur tarla satıp parayı Leyla'ya basan ihtiyar zenginleri her gece buradadır.

Kartal müdürüm namaz vaktini kaçırmaz, yukarıda Zincirli Camii vardır, Kartal müdürüm hava karardığında yorgunluğunu camii içinde namazını kılıp sonra şöyle dalıp gider (murakabe). Karanlık, تنها camii içinde tek başına kalıp günün yorgunluğunu atmak Kartal Müdürümün tek eğlencesidir.

Bardan, pavyondan uyanıklar Kartal Müdürümü Zincirli Camii avlusunda görmüşse acil koduyla tedbirini almalı. Çünkü kesin "**genel arama uygulaması**" var.

Kartal müdürüm elinde telsizi Camii'den çıkar, ekipler hazırdır, genel arama vardır. Önce üst araması. Sonra kimlik tespiti (GBT). Hatta bar pavyon içlerine narkotik köpekler de koklasın diye salınır.

Otellere doğru küçük yaşta çalışanlar toplanır. Kadınların karnelerine bakılır. Konsümatrist şartları gözden geçirilir. Bir minübüs, kadınları zührevi hastalıklarla mücadeleye taşır.

Tek yıldızlı döneminde Kartal Müdürüm otel baskınlarında, iş üstünde (fuhuş) yakalamayı pek severdi. Bir elinde telsiz kadınları tekme tokat döver, otel koridorundan yüzünü gözünü patlata patlata saçlarından sürükleyerek merdivenlerden indirirdi.

Bu mıntıkada Kartal müdürümün tekmesini, yumruğunu yemeyen travesti, çakal, it, hayat kadını kalmamıştır.

Kartal müdürüm "**sarhoşları da**" hiç sevmezdi, genel uygulama olsun olmasın kaçak içki, kaçak sigara ve bandrolleri sahte mi değil mi diye dalar denetlerdi.

Sarhoşların en ünlüsü Nadal'dır, Kartal Müdürüm Nadal'ı yere serip milletin ortasında gösteri olsun diye de çiğnemişliği çoktur.

Uzun yoldan gelen arabalar aynı hızla şehre girdiği dış semtlerde üst geçit olmadığı için, aynı yerde beş yılda, 12 kişi karşıdan karşıya geçerken ölmüştür. Nadal'ın eşi ve 12 yaşındaki kızı da aynı yerde arabaların altında kalmıştır.

Nadal ismini gıcık olup aynı barda kavga ettiği adamlar topluca milli maç seyredirken, efelikle kumandayı alıp hiç anlamadığı Nadal'ın tenis maçını inatla seyrettikten sonra almıştır.

Cilve, Nazo, Şahika, mesela meşhur orospulardan Efsane, tek başına bütün Rus kızlarından daha popülerdir. Kadın dediğin et, but, meme, göt'tür derler. Fare bar'ın önünden her akşam aynı saatte geçip oteline giderken yan yana onlarca masa birasını fondipleyip iş yeri sahiplerine bayram ettirir.

Efsane'nin barın önünden bir geçmesiyle masaların bir yarısı ah, diğer yarısı oh diyerek bir dakika içinde yüz bira siparişi mekan sahipleri için büyük kazançtır. Kartal müdürüm ibreti alem olsun diye bu barların önünde Efsaneyi de evire çevire, çeke sürükleye tekmelediği çoktur.

"KARTAL MÜDÜRÜMÜN DİNİ BÜTÜNDÜR"

Yirmi yıl oluyor sanırım, bir defasında Kartal Müdürümü yine akşam vakti Ulucanlar'da görmüştüm, cezaevi karşısında Yeni Camii avlusunda.

Kapıda polis otosu. Kartal Müdürüm hava karanlığında hoş bir serinlik içinde yine dalıp gitmiş. Ulucanlar, Boşnaklar mah. Öksüzler mah., oradan Yeni Doğan, Gülveren'e kadar bir gecede yirmi araç'ın çalındığı olurdu, iti, ibnesi, çakalı buraları mesken tutardı.

Yine geceye doğru Kartal müdürüm Yeni Camii avlusundan elinde telsiziyle ayrılacak ve köpekler çıkarılacak ve hücumu geçer gibi dükkan dükkan, sokak sokak genel arama başlayacak.

Kartal müdürümün dini bütündür ancak cemaatle namaz kıldığı görülmemiştir, ne tuhaf, bu alemde Kartal müdürümün soruşturma, arama, yakalama kavgalarda ağızından puşt, pezevenk vs. dışında tek küfür hiç duyulmamıştır.

Her akşamın karanlığında dalıp gidecek bir camii araması, Polis koleji yatakhaneinde şakalaştığı iki yakın arkadaşının yanında şehit olmasıdır.

Şehirde kıyamet kopsa kendini her şeyden büsbütün kopartır ve tek başına en yakın camiiye girer.

Nereye dalıp gidiyorsa imanına sağlamlık kazandırır. Üzerine çökmüş kir pas, kötü düşünce silip atıp, inancı kuvvet kazanır.

Şehit arkadaşlarının hatırasından bahsetmeyi hiç sevmez.

Bu dalıp gitmeler, yanında vurulan arkadaşlarının korkunç sarsıntılı acılarını tazelemek mi?

Kartal müdürümün üç yıldızlı günlerini de bilirim. Bir heves gelmişti. Emniyet içinde çeteleri, yukardakilerin adamlarını cemaat yapılanması ülkücü yapılanmaları isim isim yaşayarak henüz öğrendiği günlerdi.

Üşenmedi şehrin asayiş planını çıkardı. Mafya bağlantılı bataklıkların haritasını önüne koydu. Unutmayın, hafriyat işi hayatına cinayetle başlar. Tonaj işi. Hafriyat işi. Kum ve taş o ocakları. Otoparklar. Değnekçiler. Büfeler. Barlar.

Beşyüzün üstünde yer isim, mafyanın beslenme fidelik alanlarıydı.

Bir hafriyat işindeki üç kağıdı çözünce ipin diğer ucu o şehrin belediye başkanına kadar çıkar, kalakalırın.

"BUNLAR BİZİM ÇOCUKLAR"

Bir tonaj işinde usulsüzlük buldun mu işin ucu bakan bey'e kadar çıkar. Bu mekanlar "**şehrin**" karanlık alanlardır, asayiş terör organize suçlar ne ararsan bu ucuz derme çatma mekanlarda bulursun. Bu ucuz boş beleş hukuksuz karanlık mekanların görünmez ipleri ülkeyi devleti yönetenler ağır büyük dindar müslüman milliyetçi ağbilere kadar çıkar, şaşakalırın.

Mesela bir trafik uygulamasında kaçak kömür çetesi yakaladı, bu meslek hayatının bir başarı bir dönüm noktasıydı, öyle böyle değil milyonlarca dolar dönüyor, tanıklar sanıklar kanıtlar her şey hazır, tek tek sorguya çekecek, savcıdan telefon geldi, "**bana gönder ben sorgulayacağım**".

Aylarca gizlilikle soruşturduğu dosya elinde kaldı. Çok geçmeden kafasına dank etti, ipin ucu başkana kadar çıkıyor, dini imanı, kişiliği, mesleğiyle yine çaresiz ortada donakaldı.

Kime söylesin kime şikayet etsin, yutkundu, içindeki deftere yazdı, bir gün, başkana yakın bir adamla bir yemekte, kendine büyük bir yakınlık gösteriyor. Telkin. Kartal müdürüme, bak şu Hamamönü'ne şu Hacıbayram etrafına, yüzlerce Müslüman kardeşimize dernek verdik, dükkan verdik, yer verdik.

Müslüman gençlerin cumhuriyet boyunca nasıl itilip kakıldığını, yurtsuz yuvasız kalıp dışlandığını anlatıyor.

Kartal müdürüm ağlayacak gibi, şu değnekçiler, şu otoparkçılar... dedi, bunlar, tertemiz milliyetçi gençler, bunlar bizim çocuklar; dilenci, yoksul, sefalet içinde yaşayıp hapislerde mi çürüsünler!

Kartal müdürümün ne zaman elindeki dosya kapatılsa nevre dönüyor, bir hışımla soluğu Çankırı Caddesi'nde alıyor, otel basıp orospu dövüyor.

Kartal müdürümden dayak yiyip darp raporu alacak cesareti bugüne kadar kimse gösterememiştir. Pavyon önünde neonlarda isimleri yazan şarkıcı Şahika, Efsane, aylarca üzerinde çalıştığı dosyanın kaybolduğu o geceyi bu **karışma sen** telkinini aldıktan sonra yine hastanede geçirdiler...

Kartal müdürüm gece yarısı eve döndüğünde karısına yine "**dosya**"nın uçurulduğunu söyledi, eşi, o adamın (?) kayıt dışı bir milyar doları olduğu söyleniyor, Kartal Müdürüm, bir milyar dolar çok az.

Kartal müdürüm yine bir cinayet soruşturmasında bir para babasına ulaştı, gelenek değişmedi, savcı, ben soruşturacağım, deyip, dosyayı istedi ve dosya yine kapandı. Kartal müdürümün nevre yine döndü. O gece meyhaneleri bastı, Sarhoş Nadal'ı yüzünü gözünü şişire şişire, evire çevire döndü.

Oysa Kartal müdürüm kanıtlar, ifadeler, sanıklar çok sağlam bir dosya hazırlamıştı, bir cinayetten dört ayrı cinayete

uzanmıştı, hepsi aynı para babasına çıkıyor.

Ne görsün, para babası bakanlarla hatta başbakanlarla oturup kalkan biri, bu siyasi gücün kudreti karşısında eli kolu bağlandı yine naçar sessizliğe gömüldü.

"BU HABER GAZETELERE DÜŞERSE..."

Mafya yöntemleri tüm dünyada aynı, yoksul mahallenin çakalı bir şekilde baba'nın hasım sahibi olduğunu öğrenir ve kimseyle konuşmadan, üstüne vazife almış gibi adamı öldürür, hapse düşen çakalın ailesine maaş bağlanır ve bir ev verilir.

Kartal müdürümün izini sürdüğü para babasının piyasası çok yüksek, çakallarına bir değil dört ev veriyor ve çakalın ailesine bir değil, bütün aile bireylerine maaş bağlıyor. Çakallar bir kenarda oturmuş, babaya biri bir laf atsa diye büyük bir müjde gibi bir fırsat bekliyor, tabii bu satırlarda "**baba**" diyoruz, o meşhur saygın dini bütün bir tüccar.

Kartal müdürüm, savcının yine dosyayı kapatacağını anlayınca bir küçük ziyarette bulunup, etraflıca dosyayı, cinayetleri, bağlantıları, kanıtlarıyla anlatayım, dedi.

Savcı'yla görüşmek istedi ama ayakları varmadı, çünkü Savcının yakını, meslektaşı kulağına çok şeyler fısıldamıştı: Ağır, çok ağır işler üstleniyoruz, borazan çalınarak soruşturma yapılmaz dedi, bir düşün, iktidara bu görevlere gelene kadar neler çektik, o işadamlarının ülke ekonomisine katkılarını düşün, bak bu dosyadaki adam, binin üstünde adam çalıştırıyor, adam her yere hayır işi yapıyor, adını camiye vermişler. Bu haber gazetelere düşerse, bir düşün, ne sen kalırsın, ne ben, ne bakan.

Çakalın ifadesi de ortada, milli ve dini değerlerimize hakaret etti diye, vurdum diyor.

Kartal müdürümün kapatılan bu kaçınıcı dosyası, geriye doğru bir düşündü son dört yıldır hazırladığı bütün dosyalar bir şekilde sümenaltı edilmiş, hava karanlığında Hacı Bayram camiine girdi, gece yarısı camiiden yine tepesi atmış, çakan şimşeklerle bir hışımla çıktı.

Bir değil iki değil dosyaların kapatılmasını kimlerin adamı, kimlerin cebi, kimlerin kasası, kafasında evirdi, çevirdi, dalıp gitti, elinde telsizle kudurmuş gibi çıktı, o akşam yine uygulama vardı, canı çok sıkındı, bu sefer o meşhur Tuğçe'nin, Tutku'nun sahnede erkeklerin şeyini tutup sergiledikleri porno gösterileri bastı. İhtiyar zamparaların kucağına oturmuş konsümatristleri, tekme tokat döve döve pavyondan dışarı çıkardı.

Yorgun argın sabaha doğru eve döndü, uyuması mümkün değil baba'nın, nereden baksan iki milyar doların üstünde parası, adamları, fırladıkları, cinayetleri, uzantıları.

Kartal müdürüm ve karısı sessizlik içinde kalakaldılar, birbirlerine tek laf edemediler, ama ikisinin de zihninden geçenler muhtemelen şöyleydi: Keşke dosyayı gazetelere sızdırsaydık, o zaman kapatamazlardı, bu bir de şu anlama geliyor, dördüncü yıldızı takmadan emekli olmalıydım.

Yorgunluktan tam düşüp yatıyordu ki, bir telefon geldi, babanın adamı arıyor: "**Yarın sabah, bizim milliyetçi müslüman çocuklar bir hayırsever derneği açıyor, yanımızda ol, kurdelayı birlikte keseceğiz, başkan da olacak...**"

Kartal müdürüm organize mutlak bir gücün ortasında kalmıştı, yıllardır dosyaları elinden alınıyor (hikayeleri uzatmayalım) otel cinayetinden gazeteci, otopark cinayetine, hepsi aynı milli islami ağbiler ve yukarlardakine çıkıyor.

Elinden alınan dosyaların öyle hukuki gerekçeleri vardı ki itiraz edilmesi hukuken mümkün değildi ancak bu büyük güce karşı çok savunmasızdı.

En hafif tabiriyle küçük bir hile, biraz ağır tabiriyle dolandırıcılık, daha sert bir tanımla halkın ve adaletin gerçek düşmanları, üstleri ve çevresi. Hadi başını yatağa koy ve uyu bakalım?

Bu muhasebe, uyuyamadığı o gecelerden kalmadır: Devletin içinde hukuk ve yasalar üstünde hepsini kuşatmış başka tür bir yaşam formu vardı. Banka kayıtlarına girmeyen milyar dolarlar. Kendi üstlerinde görülmeyen tapular. Kendileriyle hiç irtibatı olmamış çakallar, itler, tetikçiler. Bu cinayetlerin ucu, o onun adamı bu bunun adamı başka tür ve ülke ekonomisi kadar hacimli bir ticarete çıkıyordu.

Ve bu başka tür yaşam formu her fikirde yaşıyor; hem iktidar, hem muhalefet, hem kemalist, hem tarikat cemaat, fikirleri farklı olsa da ticaretleri kardeşçe ve ortaklık devlet kadar büyüktü ve siyasi hesapları hep aynı.

"RANT KARDEŞLİĞİ DEVLETİ ÖZELLEŞTİRDİ"

Bu milli kardeşlik, öyle şaşkıncı ters manyeller veriyor ki akılalmaz, Ergenekon'dan tutuklanan iş adamını cemaat karşıtı gibi gösteren savcı ve tutuklanan da kendini millete karşı Atatürkçü gibi yutturmuş oluyordu.

Bu kirli para trafiği, iktidara karşı kemalist görünümlü bir parti dahi kurabiliyor, başarısız mı oldu, çok geçmeden aynı milli islami kardeşler milliyetçi sağ bir partiyi finanse edebiliyor ve hepsi gündüz Tayyip'çi gece FETÖ'cü ve hepsi FETÖ çözüldükten sonra Atatürkçü görünebiliyor.

Rant kardeşliği devleti özelleştirdi, partileri fikirleri karanlık bir elle birbiriyle buluşturdu ve her riske karşı her tür siyasi denklem sizin aklınıza gelmeden piyasaya sürülebiliyor.

Her riske karşı bu siyasi denklem her defasında yeni parıltılı bir aday bulup **yürü ya kulum** diyor ve kitleleri her defasında heyecanla milli, dini sloganlarla peşinden sürükleyebiliyor.

Kaynakları aynı havuz, aynı tarikat, aynı milli islami gençlik, sokak çakalları ve aynı belediyeler, aynı siyasilerin arkasında gizli bir "**uygarlık**" kurulmuş. Bu uygarlığın köklerini, beslenmesini, büyümesini Kartal müdürüm bu canavarın kuyruğunu yirmi yıl önceki tonaj, hafriyat gibi ucuz sayılabilecek dosyalarda bulup yakalamıştı.

Çünkü hepsi henüz palazlanmadan bir cinayetle iz bırakmıştı.

Devlet ve kurum yöneticileri, toprak ve şirket sahipleri, Özal, Demirel gitse de FETÖ kaçsa da siyaset ve rantiyeler üzerinde işlek kanallarıyla profesyonel bir "**soygun**" çetesi kurulmuştu, düşünün FETÖ şirketlerine konan kayyumların çoğu da FETÖ'cü.

Gerçekte aralarında bir çatışma yok. FETÖ denen daha derin organizasyon, sadece daha büyüğüydü. FETÖ bu irili ufaklı bütün menfaat gruplarıyla daha derin, daha büyük bir organizasyonla ilişkiye girdi. Rantın büyüğünü kendi aldı, rantı yeniden düzenledi. Başka türlü hiçbir şey üretmeyen bu başkentte bir assubay emeklisinin, beş bin tapusu, emekli bir başkanın bir milyar dolar nakiti olması mümkün mü, Kartal Müdürümün kafası dönüp duruyor.

"FETÖ ÇEKİLİNCE BOŞLUĞU JET HIZIYLA DİĞERLERİ ANINDA DOLDURUYOR"

Siyaset denilen şey de rantlara erişme yolları ve olanakları.

Milli ve dindar siyasilerimiz için rantlara erişme artık milliyetçi ve vatansever iş adamlarımızın ekip çalışmasıyla İslami olimpiyatlar sporu.

Kartal müdürüm, başını yastığa koyup sabaha kadar bir o yana bir bu yana boşuna dönsün, bu büyük yaşam formunu (organizasyonu) gazeteciler, hakimler dahil hiç kimsenin sorgulayacak gücünün olmadığını artık kendi dosyalarıyla biliyor, Kartal müdürüm, bu millet artık nasıl uyusun.

Birbirlerinin yakınlarını işe koyarak, küçük hediyeler, arka çıkmalar, başkasına kaptırılması mümkün olmayan ihaleler rantiyeyi daha da çelikleştiriyor, FETÖ çekilince, boşluğu jet hızıyla diğerleri anında dolduruyor.

Bu yaşam formunda aşırı zenginlik, soygun, tasfiye, üstüne çökme kimseyi rahatsız etmiyor, hiçbir şey üretmeden dünyanın en çok Alman otomobiline sahip bu başkentte yirmi binin üstünde 3-5 milyon dolarlık evlerden her biri

yüzlercesine sahip.

Bu soygun fotoğrafı karışık gibi ama çok dinamik, denetlenemez, sorgulanamaz oluşları hırsın, parçalamanın, kopartmanın, soymanın, talanın şehveti her birine azgın bir dinçlik veriyor.

Kartal müdürüm çoktandır işin soygun tarafında değildi, soruşturduğu dosyalar elinden alındıkça hata yapan yanlış adam güvenilir damgası yiyordu, artık kendi götünü, itibarını kazasız belasız kurtulmanın derdindeydi.

Çoktandır uyuşturucu çetelerinden büyük namlı tüccarlara kadar tedbirli olunması, uzak durulması gereken sakıncalı, tekin değil damgasını yemişti.

Yani bunca itikatına rağmen bu rantıye sınıfının bir asilzadesi, bir aristokrati, bir imtiyazlı korunaklı üyesi olması artık mümkün değildi, dosyalar elinden alındıkça gözden düşüp hakkında iftira, tezvirat çoktan başlamıştı ve her an gazetelere düşecek olmayan bir iftira haberin korkusuyla sinerek, susarak, kaçarak, uzak durarak yaşamaya başlamıştı.

Aksine kendini suçlamaya başladı, keşke o dosyaları hazırlarken çok şeyi görmez olsaydı. Keşke çok uyanık izlenimi vermeseydi. Keşke çok yukardaki siyasilere ya da çok namlı gazetecilere uzanan bir kolu olsaydı.

Demir gibi sağlam Kartal müdürümün zihni yorulmuştu.

Bu dördüncü yıldızı takmayacaktı, bu yıldız çok kaygan, hangi soruşturmaya başlasa ayağı kayıp düşüyor.

Namazında niyazında tertemiz bildiği insanların gerçek yüzünü görüyor ve söyleyemiyor.

Namazında niyazında bu adamların, bu rantıye sahasında ne kadar rahat bisiklet sürdüğünü, hacı hocaların camii içlerinde ramazan iftarlarında parti toplantılarında ne kadar çevik paten kaydığını görüyor, hem vali hem menzil tarikatının vekili, derdini kime söylesin.

Kartal müdürüm uyuyamadığı bu gecelerden nasıl çıksın, bir millet nasıl çıksın, bir devlet nasıl çıksın, hukuk, yasalar nasıl çıksın, şimdi sabahın beşi, bir fırlayıp bir otel baskını yapsa?

Sabah ilk işi, tonaj usulsüzleriyle ucundan yakaladığı o çok itibarlı tüccarın eski dosyalarını yeniden hazırlasa, belki kendine gelebilirdi.

Hayır, heyecanı kayboldu.

Göreve yeni başlayıp arkadaşlarının şehit olduğu o ilk günlerden beri, her akşam vakti sığındığı o camii avlusuna gidip diz çökecek gücü bir daha kendinde bulamadı.

Telsizi eline alıp coşkuyla hadi toplanın gidiyoruz diye emirler verecek hali dermanı kalmamıştı.

Kendine kaldığı zamanlar, şehit arkadaşlarının gülen yüzü fotoğrafları gözleri önüne gelip gidiyor, o fotoğraflar artık ne çok gelip gidiyor.

Kendiyle konuşan, içiyle konuşan başka biri var artık, bu memleketi, bu dini kendiyle dertleşen, o şey neyse, asıl hukuk asıl dosyalar orada, o'ndan başka kimseye artık hiç inanmıyor, partisi, komutanı, savcısı, meslektaşı, başkanı, cemaati, hiç kimseye neşeli, güvenli bir ses tonuyla konuşamıyor.

Yine de bu karışık duyguları toparlayacak bir zekaya sahipti, kendine, yıprandık, yorulduk, herhalde emeklilik yaşımız geldi, dedi, baksana, bir doktor günde kaç tane ceset görüyor; irin, kis, yumru, kanser görüyor ama yine ayakta kalabiliyor, Kartal müdürümün zihni, tek çıkış yolu emeklilik hazırlıklarına başlamıştı.

Ve ama saatlerce böyle boşluğa, karanlığa dalmak içinde din, iman, vatan sevgisi bir şeyleri çürütüyordu.

Şu Nuri Bilge Ceylan filmlerinde dakikalarca süren boşa uçuşan yapraklar. Bomboş donmuş kalmış ağaç, tarla, orman, manzara resimleri, tamam anladık, bir yere kadar estetikdir. Romantik dersin, düşünce dersin, dalıp gidersin.

Ama bu bomboş uçuşan yapraklar kımıldamayan ağaç fotoğrafları bir zaman sonra kurtlanır irinleşir zaman kangrenleşir, kasvetli bir hal alır, ölümü bekler gibi hayat mezar başı suskunluğu gibi bir hal alır.

Oysa 70'li yılların filmlerinde başka fotoğraflar vardı; bereketli, tohum ekilir, kazma vurulur, kanallar, dereler coşarak akar, tarla bellendir, türkü söylenerek meyve toplanır, bu üretken resimler iştahını açar, ha gayret, ben de bir şeyler yapayım dersin.

Kartal müdürüm bu derin kaygıdan nasıl çıksın? Beynini çürüten boş, donuk bakışlarını bırakıp, ha gayret deyip ayağa kalkayım dese, sarhoş orospu dövmekten başka iştahını neyle açsın?

Yani kendine güya sözde büyük bir statü veren, omuzundaki dört yıldızla rağmen sarhoş ve orospu dövmekten başka görev yapamadığını nihayet anlamak, sahiden ağrına gidiyor.

Kartal müdürümün günleri işte böyle boş bakışlarla gidiyor.

Bir satır araya gireyim, Kartal müdürümden bu satırları dinlerken, bir edebiyatçı olarak, hukuku ve halkını kaybeden bir insanın ruhsal gücünü nasıl kaybedip, görev aşkını, vatan sevgisini nasıl kaybettiğini gördüm.

Tek çıkış yolu: Emeklilik.

Emeklilik kararı almıştı, ki.

"ELİNDE TÜRK BAYRAĞI, BU KADIN..."

....

Ki...

15 Temmuz gecesi.

Elinde telsizi Kızılay'da.

Geceye doğru. Tanklar, halk sokaklarda.

Kartal müdürümün beyni fırın gibi elinde telsizi kimseye ulaşamıyor.

Amirlerine ulaşamıyor. Savcılara ulaşamıyor. Komutanlara ulaşamıyor. Siyasilere ulaşamıyor. Meslektaşlarına ulaşamıyor.

Kartal müdürüm elinde telsizi, tek başına oraya buraya anlamsız koşturmacılar, bir yukarı bir aşağı gidip gelmeler, Kartal müdürüm elinde telsizi kimseyi bulamıyor, deli gibi.

Kartal müdürüm çıldırıyor, sokağa çıkacak, tutuklama emri verecek, takviye gönderecek, yardıma koşacak kimseye ulaşamıyor, o başkana ulaşamıyor, o kurdelasını kestiği derneklere ulaşamıyor, kulağına telkin verenlere ulaşamıyor, o siyasilere, onların adamlarına, Kartal müdürüm Kızılay'ın ortasında dünyaya, ülkeye, memlekete ulaşamıyor.

Helikopter alçalıp halkı tarıyor, tanklar halka ateş açıyor. Meclisi bombaladılar. Beştepe'de camiiyi bombaladılar. Gölbaşında özel harekatı bombalayıp elli polisi öldürdüler. Emniyet'i bombaladılar.

Saatlerce uğraştan sonra, Kartal müdürüm yanına takviye on polis ancak bulabildi. Tam o sırada Kartal müdürümün telsizine bir anons geliyor, genelkurmayın önüne gelin, diye. Nihayet bir emir aldı bir hışımla fırlıyor.

Tankları, kalabalığı yara yara Bakanlıklar'a doğru çıkıyorlar, halk tanklarla savaşıyor, ateşler mermi makineli tüfek sesleri, helikopterler jet uçakları alçak uçuşta, tanklar arabaları, halkı eziyor, görülmemiş bir hengame.

On arkadaşıyla koşa koşa... Üst geçide varmadan, tankın üstünde...

Elinde Türk bayrağı, bu kadın?

Göz göze geliyor.

Elinde Türk bayrağı tankın üstünde Efsane'yi görüyor.

Kartal müdürüm sevinçle aşağıdan bağıyor: Kız orospu nereden buldun o Türk bayrağını?

Efsane, tankın üstünden bağıyor: Kartal müdrürüm otelleri, pavyonları basıp yirmi kadar kız buldum, Ulus'tan beri tankları kovalıyoruz.

Kartal müdürüm Efsane'ye daha da yaklaşarak, çok neşeli: Kız orospu bizden fazla toplamışsın!

Demesiyle...

Kartal müdürüm, tıpası çekilen köy çeşmesi gibi salya sümük, hıçkıra, titreye, zırlı zırlı ağlıyor.

Bu, Kartal müdürümün görev başında ilk ağlaması.

Kartal müdürüm ekibiyle koşar halde bir daha Efsane'ye doğru bağıyor:

- Kız Efsane, bir daha senin oteli basanın .mına koyum.

Üst geçidi tam geçtiler ki, Yargıtay binasının önünde Kartal müdürümün önünü halk kesti.

Tankın içinden bir asker çıkartmışlar, çeke sürüye Kartal müdürümün önüne getirdiler.

Kartal müdürüm, başını kaldırdı, askerinin yakasından tutan adamların başında sarhoş Nadal.

Nadal bir dizi yerde, askeri kısıvrak yakalamış bırakmıyor.

Nadal: Kartal müdürüm, bir tanesini tanktan çıkarttık, yine de çok dövmeyin, ne de olsa, asker bizim asker..

Kartal müdürüm Nadal'ı görünce keyfi yerine geldi.

Dünya başka bir dünya oldu.

Havadan bomba yağdıran uçaklar; kelebekler gibi gözüne hoş göründü.

İşte o an ne olduysa içine, bedenine, beynine, gözlerine, sıcacık bir bahar rüzgarı oynaşarak tatlı esintisiyle giriverdi.

Sevinçle ve şakalarak...

Nadal'a: Ulan pezevenk, bu devlet bu gece yıkılmaz, sabaha kalırsak, sözüm olsun Nadal, şu tüccarın adı verilen caminin tabelasını değiştireceğim, Nadal Camii yapacağım.

Tekrar ekibiyle Genelkurmay'a doğru koşturmaya başladılar.

Nadal ve halk da peşlerinden...

Genelkurmay'dan ateş açılıyor, caddenin ortasında halktan birkaç kişi vurulup yere düşüyor ve Genelkurmay'ın duvarlarını bir polis panzeri vura vura kırmaya çalışıyor.

Kartal müdürüm sine sine, sürüne sürüne ekibiyle Genelkurmay duvarına geldiler, içerden ateş açılıyor, başını çevirdi, ne görsün?

Sarhoş Nadal sürüne sürüne yanında gelmiş.

- Ulan Nadal, öleceğiz lan burada, dedi..

Nadal, olsun Kartal müdürüm, yan yana öleceğiz, deyip Kartal müdüre sarıldı.

Bu ne tadına doyulmaz bir sahneydi, Nadal'a sarılınca içime sanki başka bir adam girdi, artık uçabilirim, yerden fırlatılan bomba olup şu uçakları bir bir vurabilirim...

...

Sonra, Kartal Müdürüm?

Hikaye uzun ve çok detaylı, Nadal o gece omuzundan vuruldu, üç ay hastanede yattı.

"O gece bana sarılınca, çok kokuyordu pezevenk, kokusu hala üstümde."

Sonra, Kartal müdürüm?

"Hava kararınca artık Nadal'ın meyhaneye gidiyorum. Ben ağzıma içki sürmem, leblebisinden yiyorum."

Ne konuşuyorsun Nadal'la?

"Hiç bir şey, öyle sessiz geceyarısına kadar.."

Sonra Kartal müdürüm?

"Allah'a şükrediyorum, ölmeden bana, kim orospu kim kahraman, dünya gözleriyle gösterdiği için."

Sonra Kartal müdürüm?

"Allah büyüktür, Allah çok büyüktür, çok..."

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

